

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਰਜਾਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਮਤ ਤੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:- ਜਦੋਂ ਸਰਵਿਸ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਛੋਟੀ ਮੋਟੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਰੂਸੋ ਨਾ ਮਤਲਬ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੁਣਪਾਈ ਹੁੰਦੇ, ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਵੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਲਟੇ ਕਰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅਡੋਪਸ਼ਨ ਹੀ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਪਤਿਤ-ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਬੱਚੇ ਹੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਡਰਾਮੇ ਦਾ ਪਲੈਨ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਪਤਿਤ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹਨ ਜੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਪਾਦਰੀ ਲੋਕ ਹਨ, ਮੁੱਲੇ ਕਾਜ਼ੀ ਹਨ, ਬੇਧੀ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਉਹ ਖੁਦ ਬਣੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜੇ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਇਸਲਈ ਉਹ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਾਇਆ ਕਿਸਨੇ? ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਤਾਂ ਸੰਨਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਇਆ ਨਾ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਸਫਲਤਾ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਾਇਸਲੈਸ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਹੈ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਹੋਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਨ ਹੀ ਸਭ ਪਤਿਤ। ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਤਾਂ ਲੈਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ 2 ਕਲਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਵਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ, ਭਗਵਤੀ ਸ੍ਰੀਸੀਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। 16 ਕਲਾ ਫਿਰ 14 ਕਲਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚੰਦਰਮਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਨਾ ਬਣਾਏ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਗਾਈਡ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਾਨ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਮਤ ਦਵਾਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਬੱਚਿਓ ਕਾਮ ਤੁਹਾਡਾ ਮਹਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਓ, ਡਿੱਗਦੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਾਮ ਦੇ ਲਈ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਲਿਆ। ਡਿੱਗ ਪਏ। ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਹੋਰ ਸਤਿਸੰਗਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ ਆਦਿ ਦੇ ਫੇਲਵੇਰਸ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਹੀ ਸੰਨਿਆਸ ਲੈਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਗ੍ਰਹਿਸਤੀ ਤਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਨਿਕਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਵੀ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ ਦੇ ਲਈ ਥੋੜੀ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਜੇਤੀ ਜੇਤ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਾਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਗਾਈਡ ਹੈ। ਗਾਈਡ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਬਾਪ, ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਵੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜ ਰੂਪ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਬੀਜ ਨੂੰ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਫਾਦਰ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਡਾ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤਰਸ ਉਸ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਤੇ ਪਵੇਗਾ ਨਾ। ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਕਿੰਨੇ ਜੀਵ - ਜੰਤੂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਮਨੁੱਖ ਥੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੀਵ - ਜੰਤੂ ਵੀ ਥੋੜੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕਿਚੜ ਪੱਟੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਕਿੰਨੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਸਦੇ ਲਈ ਫਿਰ ਨਵੀਆਂ ਦਵਾਈਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਨਰ ਕੱਢਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹੁਨਰ। ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਦਾ ਹੁਨਰ ਕੀ ਹੈ? ਬਾਪ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ, ਸਰੀਰ ਵੀ ਪਾਵਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ -

ਪਾਵਨ, ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ, ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਜਰੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਮਰਨ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਦਵੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਗੋਡ ਫ਼ਾਦਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਗੋਡ ਫ਼ਾਦਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ - ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦੇ ਉੱਪਰ ਗੋਡ ਹੈ। ਗੋਡ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮ੍ਰਿਤੂ ਲੋਕ ਕੀ ਹੈ, ਅਮਰਲੋਕ ਕੀ ਹੈ! ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਵਰਗ ਨਰਕ ਸਭ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਸੀ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹੇ - ਇਨ੍ਹੇ ਜਨਮ ਲਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਕੇ ਸੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ ਚੋਟੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਚੋਟੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਹਨ। ਖਾਲਸੇ, ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਦਿ ਇਵੇਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਨਾ ਪਵੇ ਕੌਣ ਹਨ? ਬਾਕੀ ਚੀਨੀ ਹਨ, ਅਫਰੀਕਨ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਹੀ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਭਾਰਤ ਨਾਲ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਖੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਵੈਰਾਇਟੀ ਹੈ ਧਰਮ ਦੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਪਹਿਰ ਵਾਈਸ ਸਭ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭ ਵੈਰਾਇਟੀ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਨ। ਹੁਣ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਕੀ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਣਗੇ। ਹਾਂ, ਨਵੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਾਵਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਜੇ ਨਵੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਨਾ ਕੁੱਝ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਵਿਵੇਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਜਰੂਰ ਸੁੱਖ ਮਿਲੇਗਾ। ਮਹਿਮਾ ਹੋਵੇਗੀ ਫਿਰ ਦੁੱਖ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਜਨਮ ਜਿਵੇਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਫਿਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਿਧੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਝਾੜ ਵੱਡਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਵਿਧੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਾਏ ਕੱਢਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੁੱਝ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਡਰਾਮਾ ਪਲੈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਧੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਨਵੇਂ ਪੱਤੇ ਆਉਂਦੇ ਜਾਣਗੇ ਫਿਰ ਟਾਲੀਆਂ ਆਦਿ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਕਿੰਨੀ ਵੈਰਾਇਟੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੋ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਏਗੀ। ਇਹ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜੇ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਲਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਫੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣੀ ਵੀ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਥਾਪਨਾ ਬਾਪ ਹੀ ਕਰਣਗੇ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਮੈਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਚਿੱਤਰ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਕੁੱਝ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਹੌਸਲਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਕਲਿਯੁਗ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਸਤਿਯੁਗ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਜਸਵ ਅਸ਼ਵਮੇਧ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੂਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੱਗ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਹੂਤੀ ਪੈਣੀ ਹੈ - ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ। ਦੂਸਰੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਇਹ ਇਹ ਇਹ ਰਾਜਸਵ ਅਸ਼ਵਮੇਧ ਯਗ ਰਚਿਆ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਭੂਮੀ ਤੇ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਯੱਗ ਕੁੰਡ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਾਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਯਗ ਕੁੰਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਯੱਗ ਕੁੰਡ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਯੱਗ ਕੁੰਡ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਸਾਰੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਖ਼ਲਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਕੁੰਡ ਪਵਿੱਤਰ ਨਵਾਂ ਹੋ ਜਾਏਗਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਆਉਣਗੇ। ਸਮੁੰਦਰ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਹੈ ਹੀ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਵੀਂ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਉਥਲ - ਪੁਥਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਵੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਾਰੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਮੇਰੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੇਰੀ - ਮੇਰੀ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਮੈਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਥੋੜੇ ਹੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਮੁਨਾ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਠੇ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਬੈਠ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਸਰਵਿਸਬੁਲ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਝੋਲੀ ਭਰੇਗੀ, ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਧਨ ਦਿੱਤੇ ਧਨ ਨਾ ਖੁਟੇ। ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਦਾਨ ਦੇਣ ਨਾਲ ਬਰਕਤ ਵਧੇਗੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ। ਹੁਣ ਧਨ ਦਿੱਤੇ ਧਨ ਨਾ ਖੁਟੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾਨ ਦਵੇਗੇ ਉਨੀ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੰਧਾ ਜਿਵੇਂ ਝੂਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਤਵਾਈ ਮੁਆਫਿਕ ਬੈਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਇੰਨੀ ਚੰਗੀ - ਚੰਗੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸੁਣਦੇ ਸਮੇਂ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਕੰਧਾ ਹਿੱਲੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਮੁੱਖ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੋਣ। ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਬੈਠ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਪੁਆਇੰਟ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ -

ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਰਕ ਹੈ। ਨਰਕ ਬਦਲਕੇ ਸ੍ਰਗ ਹੋਵੇਗਾ ਬਾਕੀ ਇੰਨੇ ਸਭ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰਗ ਜਿਵੇਂ ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਲ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ, ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦੇ ਇੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਸਭ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੜੀ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ। ਪਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਇਸ ਪਾਸੇ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਸਮਝ ਸਕਣ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ ਤਾਂ ਆਕੇ ਜਰੂਰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਗੇ ਨਾ! ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਪਾਵਨ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅੱਜ ਦਿਨ ਤੱਕ ਜੋ ਵੀ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ ਉਹ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਜੇ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰ ਹੈ। ਬਾਪ ਅੱਗੇ ਦੇ ਲਈ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਤਾਂ ਦੱਸਣਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੂਣਪਾਣੀ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਲੂਣਪਾਣੀ ਹਾਂ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਕਰੋ ਤਾਂ ਇਕਦਮ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੁਰਗਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਰੁਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨਾਲ ਵੀ ਰੁਸਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਰੁਸਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਦੀ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਰੁਸਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਦਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਰੁੱਸ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਦਾਦੇ ਤੋਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣੇ ਤਾਂ ਦਾਦੇ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਫਾਰਕਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁਲ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਸੂਦ੍ਰ ਕੁਲ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਖਤਮ। ਏਡਾਪਸ਼ਨ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕਦਮ ਤਵਾਈ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਿੰਨਾ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟ੍ਰੀ- ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਆਕੇ ਸ੍ਰਗ ਰਚਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬੁੱਧੀ ਰੂਪੀ ਝੋਲੀ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਭਰਪੂਰ ਕਰ ਫਿਰ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ। ਗਿਆਨ ਧਨ ਵੱਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ।

2. ਕਦੀ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜਕੇ ਲੂਣਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਨੀ ਹੈ। ਤਵਾਈ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੁੰਨ ਦਾ ਖਾਤਾ ਜਮਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਸ਼ਿਕਸ਼ਕ ਭਵ:

ਅਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਸ਼ਿਕਸ਼ਕ ਹਾਂ, ਮਾਸਟਰ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਖੁਦ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਣ ਨਾਲ ਮੈਂ ਨਿਮਿਤ ਹਾਂ - ਇਹ ਖੁਦ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਪੁੰਨ ਦਾ ਖਾਤਾ ਜਮਾਂ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਕਦੀ ਪਾਪ ਦਾ ਇੱਕ ਪਰਸੈਂਟ ਸੰਕਲਪ ਮਾਤਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਮਾਸਟਰ ਸ਼ਿਕਸ਼ਕ ਮਾਨਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪੁੰਨ ਦਾ ਖਾਤਾ ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਬਾਪ ਸਮਾਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸੇਫਟੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ।
